

Ой заржи, заржи, сивий кониченьку,
На пашу рано йдучи,
Та чи не вчує дівчина-серденько,
У саду вінка в'ючи.

Ой чи не вчує, віночка не кине,
Віночка на весілля,
Та чи до мене в думках не полине,
Як той запах із зілля.

Може, розірве віночок з калини
Та із зеленої рути
І погадає: за мною він гине,
Його я мушу бути.

Ой заржи, заржи, сивий кониченьку,
Та з росою у лузі,
Може, почує дівчина-серденько,
Що моє серце в тузі.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «На позиченій скрипці»](#)